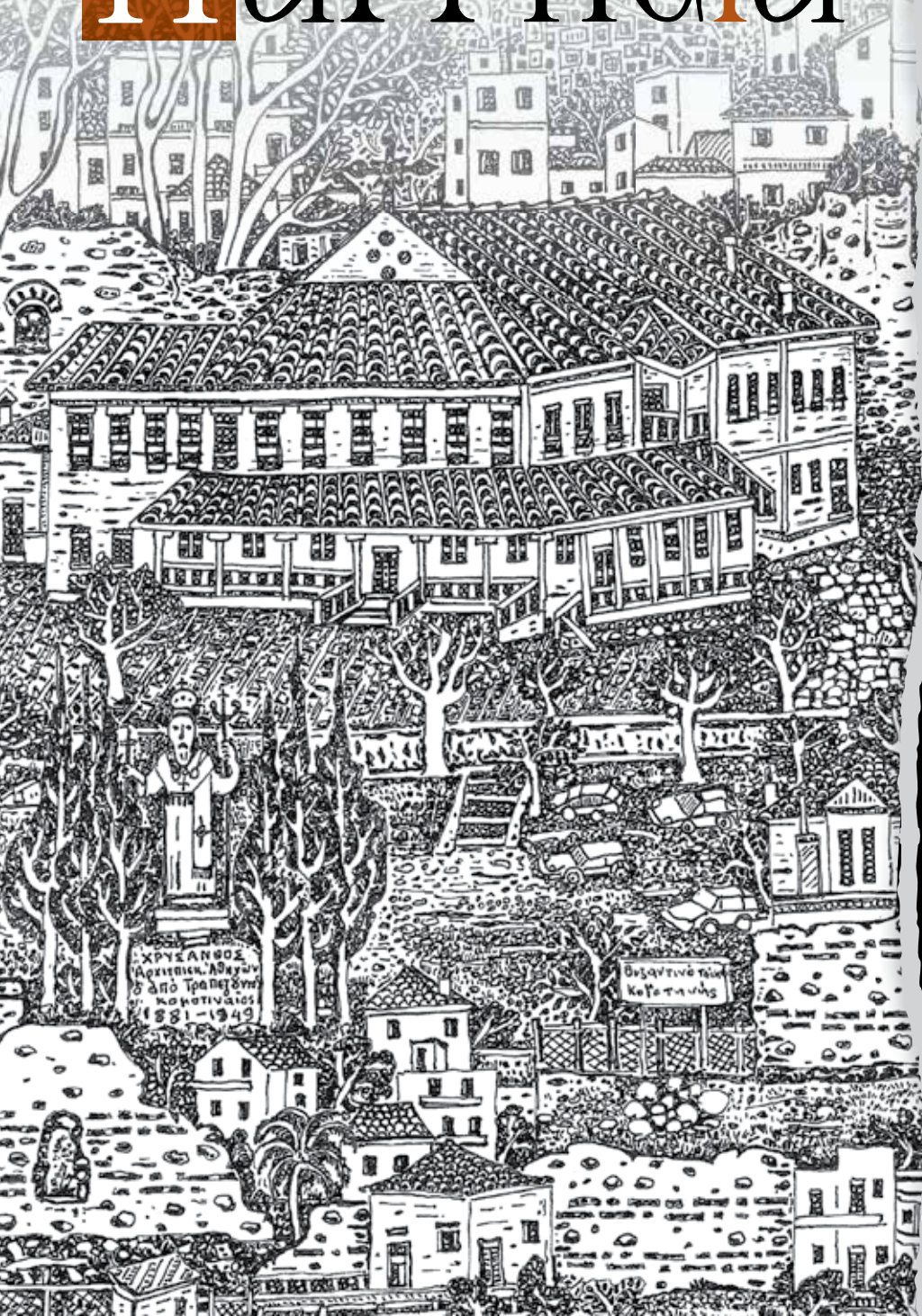

Παρησία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Γ' • ΤΕΥΧΟΣ 11^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Περιοδικόν

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἑκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ιούλιος - Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Γ' - ΤΕΥΧΟΣ 11^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσὲς

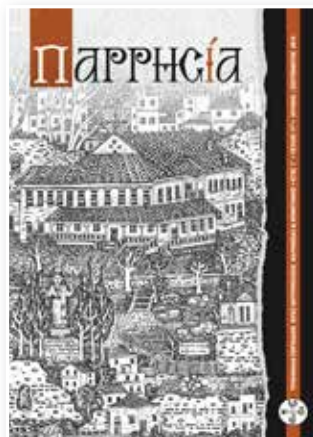
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικόν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

«Ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου»

Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ.κ. Παντελεήμονος

04.

«Ὁ Σταυρὸς τοῦ χθές,
τοῦ σήμερα, τοῦ αὔριο»

Ἀρχιμανδρίτου Νεκταρίου Δημητροπούλου

07.

«Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης
Χρυσόστομος»

Ἐφης Καραπούλη, Φιλολόγου-Ἱστορικοῦ

10.

«Ὁ Τίμιος Σταυρὸς στὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ
λατρευτικὴ παράδοση»

Μ. Γ. Βαρβούνη, Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἀτενίζοντας τὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἔτσι ὅπως ἡ ἐκκλησιαστικὴ παράδοση ἐξιστορεῖ καὶ φιλοτεχνεῖ, αἰσθανόμαστε πῶς εἴμαστε παρόντες, ὄχι ἀπλὰ σὲ μία ἐξόδιο ἀκολουθία, ἀλλὰ σὲ μία μεγάλῃ Ἑορτῇ καὶ Πανήγυρῃ. Δυνάμεις ἀγγελικές, ὁ χορὸς τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, Πατέρες ἀποστολικοί, Ὑμνογράφοι ἐκκλησιαστικοί, πιστοί, μὰ καὶ δύσπιστοι, πλαιοιώνουν τὸ σεπτὸ σκὴνωμα τῆς Παναγίας Παρθένου. Καὶ στὸ κέντρο τῆς ἱερᾶς εἰκόνος ὁ ἴδιος ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, κρατώντας στὰ χέρια του τὴν ψυχὴ τῆς Μητρὸς Του. Naί, βρισκόμαστε ἐνώπιον μίας σπουδαίας Ἑορτῆς, τῆς Ἑορτῆς τῆς «ἐνόττος».

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὸ ἀνθρώπινο γένος μετὰ τὴν πτώση, μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ τὸν Δημιουργό του, ἀπώλεσε πολλὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ δωρήματα ποὺ ὁ Θεὸς τοῦ προσέφερε. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ, ἦταν καὶ ἐκεῖνο τῆς «ἐνότητος».

Στὴν κεκρυμμένη λαχτάρα τοῦ ἀνθρωπίνου γένους γιὰ

τὴν ἐπανένωσίν του μὲ τὸν Δημιουργόν, ὁ Θεὸς ἀνταποκρίθηκε στέλνοντας τὸν Υἱό Του τὸν Μονογενῆ στὸν κόσμο, νὰ προσλάβει τὴν ἀνθρώπινη φύση, νὰ γίνεῖ ἄνθρωπος ἀληθινός. Στὸ σχέδιο τῆς Θεῖας Οἰκονομίας ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ γίνεται ἓνας νέος Ἀδάμ, ποὺ ἀποκαθιστᾷ τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεὸ καὶ καταδεικνύει τὸν ἀληθινὸν ἄνθρωπον.

Ἡ Παναγία ἐνώνει τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ. Ἡ Παναγία ἐνώνει τὰ παλαιὰ μὲ τὰ καινούργια. Ἡ Παναγία ἐνώνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα. Ἡ Παναγία ἐνώνει τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο. Ὁ «ἔσχατος ἐχθρὸς» τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο εἶναι ὁ θάνατος. Ὅμως ὁ Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, καταργεῖ τὸν θάνατο καὶ ἀπαλλάσσει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τούτη τὴν δουλεία. Ἀναρωτιοῦνται ὅμως οἱ ἄνθρωποι: Μὰ γιατί ὁ θάνατος παραμένει νὰ ὑπάρχει στὴ ζωὴ μας; Γιατί στερούμαστε πρόσωπα ἀγαπημένα; Γιατί νὰ παλεύουμε μὲ ἀσθένειες καὶ δοκιμασίες;

Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου ἔρχεται νὰ δώσει ἱκανὲς ἀπαντήσεις, ἔρχεται νὰ παρηγορήσῃ καὶ νὰ ξεκουράσῃ. Ἡ Παναγία μας παρ' ὅλο ποῦ

κατέστη «σκεῦος ἀμίαντον», «καθαρὴ καὶ ἄσπιλος», ξένη ἀπὸ κάθε πτώση καὶ ἀπὸ κάθε ἁμαρτία, μετὰ τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γνώρισε καὶ ἐκείνη τὸν θάνατο. Στὴν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως βλέπουμε αὐτὴ τὴν τραγικὴ στιγμή τοῦ χωρισμοῦ τῆς παναγίας ψυχῆς της ἀπὸ τὸ ἄμωμο σῶμα της. Ὅμως ἀκριβῶς ἐδῶ ἐγκτεῖται καὶ ἡ κατάργηση τοῦ θανάτου.

Ἡ ψυχὴ τῆς κεκοιμημένης Μαρίας δὲν φυλακίζεται στὸν Ἄδη, δὲν παραδίδεται στὸν θάνατο ὀριστικά, ἀλλὰ παραλαμβάνεται ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ της, ἐναποτίθεται στὴν ἀγκάλη Του, στὰ χέρια ἐκεῖνα ποὺ κρατοῦν καὶ ἀσφαλίζουν καὶ σώζουν τὸν ἄνθρωπο. Μὰ καὶ τὸ σῶμα τῆς Παναγίας μας, τὸ ὁποῖο ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους σὲ μνῆμα ἐνταφιάζεται, δὲν ἐγκαταλείπεται στὴ φθορὰ καὶ στὴ σήψη, ἀλλὰ ἀνίσταται ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ παραλαμβάνεται κι αὐτὸ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἔτσι ἡ Παναγία μὲ τὴν σεπτὴ Της Κοίμηση καὶ τὴν ἀγία Της Μετάσταση ἀποκαλύπτει στοὺς ἀνθρώπους ὅτι ὁ θάνατος πλέον εἶναι ἓνα πέρας ἀπὸ τὰ παρόντα στὰ μέλλοντα, ἀπὸ τὰ ὀδυνηρὰ στὰ εὐφρόσυνα, ἀπὸ τὰ φθαρτὰ στὰ ἀφθαρτα, ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα στὰ παντοτινά. Ἡ ψυχὴ κάθε κεκοιμημένου, στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ παραδίδεται,

καὶ τὸ σῶμα του, στὴ γῆ ἀποτίθεται μὲ τὴν προσδοκία τῆς ἐγέρσεως. Γι' αὐτὸ ὁ θάνατος στὴ σκέψη τῶν χριστιανῶν ὡς ὕπνος νοεῖται, ὡς κοίμηση καὶ ἀνάπαυση λογίζεται, ἀφοῦ «ἀνάστασιν νεκρῶν» προσδοκοῦμε «καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος».

Στὶς μέρες μας πολὺς λόγος γίνεται καὶ πολλὰ ἐγχειρήματα ἀποτολμοῦνται στὸ πλαίσιο τῆς ἐνότητας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι σίγουρα σημαντικό οἱ ἄνθρωποι νὰ συναισθανθοῦμε πῶς ἡ ζωὴ μας γίνεται μία κόλαση ἀληθινή, ὅταν παραμένουμε κεχωρισμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὸν συνάνθρωπο καὶ ἀπὸ τὴν κτίση. Εἶναι σπουδαῖο νὰ θελήσουμε ἀληθινὰ τὴν ἔνωση μὲ τὸν Δημιουργὸ καὶ μεταξὺ μας. Ὅμως ἂς μὴ ξεγελαστοῦμε πιστεύοντας ὅτι ἡ ἐνότητα μπορεῖ νὰ εἶναι ἐπίτευγμα τῶν δικῶν μας ἐνεργειῶν καὶ πράξεων. Ἡ ἐνότητα εἶναι ποιότητα θεϊκή· εἶναι γεγονός ἐκκλησιαστικό· εἶναι γέννημα τῆς ἀληθείας· εἶναι ἀπότοκος τοῦ δόγματος· εἶναι ἄρνηση τοῦ ψεύδους· εἶναι ἀποδοχὴ τοῦ μαρτυρίου· εἶναι δώρημα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Σ' αὐτὴν τὴν ἐνότητα καταφάσκουμε, αὐτὴ ζητοῦμε, γι' αὐτὴν προσευχόμαστε. Ὅλες οἱ ἄλλες, οἱ κοσμικὲς καὶ οἱ ἀνθρώπινες, εἶναι ἐπίπλαστες καὶ περιστασιακὲς καὶ δυστυχῶς ὀδηγοῦν σὲ βαθύτερους χωρισμούς, σὲ μεγάλα δεινὰ καὶ σὲ ἀνείπωτες θλίψεις.

Στὰ βάσανα καὶ στοὺς πειρασμοὺς τῆς ζωῆς δὲν εἴμαστε μόνοι. Ἔχουμε ἰσχυρὴ καὶ φοβερὴ προστασία, τὴν ἀγαπημένη καὶ λατρευτὴ μας Παναγία. Πάντοτε μὲ πίστη σ' Αὐτὴν νὰ καταφεύγουμε. Πάντοτε μ' ἐλπίδα νὰ τὴν παρακαλοῦμε. Πάντα μὲ ὑπομονὴ νὰ περιμένουμε τὸ γλυκὸ της χαμόγελο ὡς ἐπιβεβαίωση τῆς ἀνταποκρίσεώς της στὸ αἶτημά μας.

Ἀδελφοί μου καὶ τέκνα ἀγαπητά,

Κατὰ τὴ φετινὴ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας, τὴν ὁποία ἐπιτελοῦμε μέσα σ' ἓνα ζοφερὸ τοπίο ἀπὸ τὴν πολυμέτωπη ἠθικὴ κρίση, ποὺ μαστίζει ἔθνη καὶ λαούς, ἂς ἀνοίξουμε τὴν ψυχὴ μας καὶ ἂς παρακαλέσουμε τὴν Παναγία μας μὲ ὅση δύναμη ἔχουμε, μὲ αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου: «Λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως Σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν».

Χρόνια πολλὰ κι εὐλογημένα!

Διάπυρος πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός.

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ὁ Σταυρὸς τοῦ χθές, τοῦ σήμερα, τοῦ αὔριο

Ἀρχιμανδρίτου
Νεκταρίου Δημητροπούλου

ΓΤΙΓ

14 Σεπτεμβρίου
εορτάζει ἡ ση-
μαία μας. Ἡ ση-
μαία εἶναι τὸ σύμβολο ἑνὸς κράτους. Καὶ
τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ ἔχει τὸ σύμβολό του.
Εἶναι ὁ Σταυρός. Ὅλα τὰ σύμβολα ἔρχονται
καὶ παρέρχονται. Ὁ Σταυρὸς παραμένει
στὸν αἰῶνα. Ἄν θέλουμε νὰ σχηματίσουμε
τὴ λέξι ἀγάπη μ' ἓνα σύμβολο, αὐτὸ εἶναι ὁ
Σταυρός. Ὁ Σταυρὸς συμβολίζει τὴν ἀγάπη
τοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπο.

Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ἀγάπη ἔγινε ἐσταυρω-
μένη, ἔφθασε στὸ κορυφαῖο ὕψος της. Ἀπὸ
τότε ποὺ ὁ Χριστὸς ἔγινε ἐσταυρωμένος,
ἔγινε τὸ πλήρωμα τῆς ἀγάπης.

Τὸ ξύλο τῆς ἀνυπακοῆς μᾶς ἔβγα-
λε ἀπὸ τὸν παράδεισο. Ἄπλωσε τὸ χέρι ὁ
παλαιὸς Ἀδὰμ στὸ ξύλο τῆς παρακοῆς καὶ
μᾶς κληροδότησε τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν θά-
νατο. Τὸ ξύλο τῆς ὑπακοῆς μᾶς ξανάβαλε
στὸν παράδεισο. Ἄπλωσε τὰ χέρια του ὁ
νέος Ἀδὰμ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, πάνω στὸ
ξύλο τῆς ὑπακοῆς, καὶ μᾶς κληροδότησε
τὴ σωτηρία καὶ τὴ λύτρωση. «Εταπείνωσεν
ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανά-
του, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φιλιπ. 2,8).

Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ φωτεινότερο ση-
μεῖο. Ἡ λάμπις του καλύπτει τὴ λάμπη τοῦ
ἡλίου. Εἶδατε τί συμβαίνει μὲ τὰ ἄστρα;
Λάμπουν τὴ νύκτα, ἀλλὰ μόλις βγῇ ὁ ἥλι-
ος, χάνονται. Νομίζεις ὅτι σβήνουν. Στὴν
πραγματικότητα δὲν σβήνουν, ἀλλὰ κα-
λύπτονται ἀπὸ κάτι λαμπρότερο, ἀπὸ τὸν
ἥλιο. Τὸ ἴδιο συνέβη μὲ τὸν ἥλιο κατὰ τὴ
Μεγ. Παρασκευή. Σκοτεινίασε. Χάθηκε;
Ἔσβησε; Ὅχι, ἀλλὰ φάνηκε κάτι ποὺ εἶναι
λαμπρότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο. Καὶ αὐτὸ εἶναι
ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ. Λέγει ὁ Ἱ. Χρυσό-
στομος: «Σταυρὸς ὁ τοῦ ἡλίου φανότερος,
ὁ τῆς ἀκτίνος φαιδρότερος· ὅταν γὰρ
ἐκεῖνος σκοτίζεται, τότε οὗτος λάμπει·
σκοτίζεται δὲ ὁ ἥλιος τότε οὐκ ἀφανιζόμε-
νος, ἀλλὰ νικώμενος τῇ τοῦ σταυροῦ φαι-
δότητι» (Ε.Π.Ε. 26,98). Θὰ ἔλθῃ δὲ ἡμέρα,
κατὰ τὴν ὁποία θὰ σκοτεινιάσῃ ὁ ἥλιος καὶ
θὰ σβήσῃ ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα. Καὶ τό-
τε μέσα στὸ γενικὸ σκοτάδι θὰ φανῇ ἓνα
οὐράνιο φῶς. Θὰ εἶναι «τὸ σημεῖον τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου». Θὰ εἶναι ἓνας πε-
λώριος Σταυρός, φωτεινός. Ὅταν θὰ γίνῃ
ἡ Δευτέρα Παρουσία, θὰ σκοτεινιάσουν
πρῶτα τὰ πάντα, ἔπειτα θὰ ἐμφανισθοῦν οἱ
ἄγγελοι, ποὺ θὰ κρατοῦν πελώριο Σταυρό.
Στὴ συνέχεια θὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος τῆς δόξης,
ὁ Κριτὴς τῆς οἰκουμένης, «κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς». Τὸ λέγει σαφῶς προφητικὰ
ὁ Κύριός μας: «Ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ
ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ
ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τότε κό-
ψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς» (Ματθ. 24,29-30).

Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ ἰσχυρότερο ὄπλο
κατὰ τοῦ Διαβόλου. Ὁ Σταυρὸς εἶναι τὸ
ἰσχυρότερο μέσο τῆς σωτηρίας μας. Ὁ
Σταυρὸς εἶναι παγκόσμιος. Εἶναι γιὰ ὅλους

τους ἀνθρώπους καὶ γιὰ ὅλες τὶς ἐποχές. Ὁ Σταυρὸς καλύπτει ὅλο τὸν χώρο καὶ τὸν χρόνο.

Καλύπτει ὅλον τὸν χώρο. Εἶναι «οὐρανοῦ ἰσοστάσιος». Ψάλλουμε στοὺς αἶνους: «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Εὖρος καὶ μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι ἀγιάζει τὰ σύμπαντα ...». Τρεῖς διαστάσεις ἔχει ὁ χώρος: τὸ ὕψος, τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος. Ὁ Σταυρὸς εἶναι τρισδιάστατος, ἢ μᾶλλον πολυδιάστατος, ἢ ἀκόμη καλύπτεται ἀδιάστατος. Ἐπεκτείνεται στὸ ἄπειρο τὴν κάθετη κεραία τοῦ Σταυροῦ. Τὸ ὕψος του ἀγγίζει τὸν οὐρανό. Τὸ βάθος του ἀγγίζει τὰ τρίσβαθα τῆς γῆς. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ σκάλα, ποὺ κατέβηκε ὁ Θεάνθρωπος «ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς», στὴν ἐσχάτη ταπείνωσι, στοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἄδν. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ σκάλα, ποὺ ἀνεβαίνει ὁ ἄνθρωπος στὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ, στὴν ὑψίστη δόξα.

Ἐπεκτείνεται καὶ τὴν ὀριζόντια κεραία τοῦ Σταυροῦ στὸ ἄπειρο. Θὰ ἔχετε μία νοπη γραμμὴ, ποὺ θ' ἀγκαλιάζει τὸν πλανήτη. Στὴν ἀνοιχτὴ ἀγκαλιὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου χωρᾶνε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Εἶναι ἡ σταυρωμένη καθολικὴ ἀγάπη. Γιὰ ὅλους σταυρώθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἀλλὰ καὶ τὶς διαστάσεις τοῦ χρόνου καλύπτει ὁ Σταυρὸς. Τρεῖς καὶ οἱ διαστάσεις τοῦ Σταυροῦ χρονικά: τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ὁ Σταυρὸς ἔχει τὸ παρελθὸν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ παρὸν τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν χριστιανῶν. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη εἶναι ὡς προτύψεις, στὸ Γολγοθᾶ εἶναι ὡς πραγματικὸ θυσιαστήριο, στὴν Ἐκκλησία εἶναι ὡς πίστις καὶ ζωή.

Νὰ θυμίσω δύο προτυπώσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅπου φαίνεται ἡ προϊστορία τοῦ Σταυροῦ. Ἡ μία βρίσκεται στὴ θυσία τοῦ Ἰσαάκ. Ζήτησε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ νὰ θυσιάσῃ τὸ μοναχοπαίδι του. Καὶ ὁ Ἀβραάμ

πειθάρχησε, Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ εἶχε ὑψωμένο τὸ χερί μετὰ τὸ μαχαίρι γιὰ νὰ σφάξῃ τὸν Ἰσαάκ, ἄγγελος Κυρίου τοῦ κράτησε τὸ χερί: Ὅχι, δὲν θὰ θυσιάσῃς τὸ παιδί σου. Θὰ θυσιάσῃς τὸ κριάρι ἐκεῖνο ... Γυρίζει ὁ Ἀβραάμ καὶ βλέπει ἓνα κριάρι μπλεγμένο στὰ κλαριά τοῦ φυτοῦ σαβέκ. Τὰ κέρατά του μετὰ τὰ κλαριά τοῦ δένδρου σχημάτιζαν σταυρό. Αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ νὰ τὸ κάνῃ καὶ δὲν τὸν ἄφησε, τὸ ἔκανε ὁ ἴδιος γιὰ τὸ δικό του μοναχογιό. Ἐνα τὸν εἶχε καὶ τὸν ἔδωσε, καὶ θυσιάστηκε. Ὁ Ἰσαάκ εἶναι τύπος τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ ξύλο σαβέκ εἶναι τύπος τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ κριός, ποὺ σταυρώθηκε πάνω στὸν Σταυρὸ (Γέν. 22,9-13).

Καὶ ἡ ἄλλη προτύπωση. Εἶναι τοῦ Μωυσῆ στὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἀμαλικιτῶν. Στὴν πορεία του ὁ Ἰσραὴλ πρὸς τὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας συνάντησε τὶς δυνάμεις τῶν Ἀμαλικιτῶν. Σκληρὴ ἡ μάχη. Φόβος στὸ στρατόπεδο τῶν Ἰσραηλιτῶν. Μὴ φοβᾶσθε, τοὺς λέγει ὁ Μωυσῆς. Ὅσο θὰ πολεμᾶτε, ἐγὼ θὰ εἶμαι μετὰ τὸ ραβδί τοῦ Θεοῦ στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ ... Ἀρχισε ἡ μάχη. Ὁ Μωυσῆς στὴν κορυφὴ. Ὅσο εἶχε τὰ χέρια ὑψωμένα, νικοῦσαν οἱ Ἰσραηλιτεῖς. Ἀλλὰ σὰν κουραζόταν καὶ κατέβαζε τὰ χέρια, νικοῦσαν οἱ ἐχθροί. Τότε ἀνέβηκαν στὴν κορυφὴ δύο ἄνδρες, ὁ Ἀαρὼν καὶ ὁ Ὠρ, ποὺ

Ὁ Μητροπολίτης Σμύρνης Χρυσόστομος

Ἔφης Καραπούλη
Φιλολόγου-Ἱστορικοῦ

Ὁ Χρυσόστομος (Καλαφάτης) ἦταν ὁ τελευταῖος Μητροπολίτης Σμύρνης. Βρῆκε μαρτυρικό θάνατο, ἀφοῦ κατακρεουργήθηκε ἀπὸ τὸν φανατισμένο τουρκικὸ ὄχλο κατὰ τὴν ἀνακατάληψη τῆς πόλης ἀπὸ τὸν τουρκικὸ στρατό, στὶς 27 Αὐγούστου 1922, μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Νουρεντὶν Πασᾶ.

Γεννήθηκε στὶς 8 Ἰανουαρίου 1867 στὴν Τρίγλια τῆς Βιθυνίας, στὴν Προποντίδα. Καταγόταν ἀπὸ πολύτεκνη οἰκογένεια πιστῶν χριστιανῶν• οἱ γονεῖς του ἦταν ὁ Νικόλαος Καλαφάτης καὶ ἡ Καλλιόπη Λεμωνίδου. Ὁ νομομαθὴς πατέρας του ἀντιπροσώπευε συμπολίτες του ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων, ἀναμιγνυόταν στὰ κοινὰ καὶ ἐκλεγόταν δημογέροντας.

Ὁ Χρυσόστομος ἐκδήλωσε νωρὶς τὴν ἐπιθυμία του νὰ γίνεῖ κληρικός. Οἱ γονεῖς

του, μὲ οἰκονομικὲς θυσίες, τὸν ἔστειλαν οἰκότροφο στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ὅπου σπούδασε μὲ ὑποτροφία τοῦ Μητροπολίτη Μυτιλήνης καὶ μετέπειτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, Κωνσταντίνου Βασιλάδου. Ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴ Σχολὴ ἀριστοῦχος. Χειροτονήθηκε διάκονος καὶ μετετέθηκε στὴ Μητρόπολιν Ἐφέσου. Ὃταν ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντῖνος ἐκλέχθηκε Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, χειροτόνησε τὸν Χρυσόστομο πρεσβύτερο καὶ στὴ συνέχεια τὸν διόρισε Μέγα Πρωτοσύγκελλο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἀπὸ τὴ θέση αὐτὴ ὁ Χρυσόστομος προήδρευσε Μικτῆς Ἐπιτροπῆς Ὁρθοδόξων καὶ Ἀγγλικανῶν, μὲ θέμα τὴν ἔνωση τῶν δύο Ἐκκλησιῶν, καὶ ἄρχισε ἀγῶνα γιὰ τὴ ματαίωση τῶν σχεδίων τῆς Πανοσλαβιστικῆς Παλαιστίνιας Ἑταιρίας, ποὺ ἐπεδίωκε νὰ ἀλλοιώσει τὸν ἑλληνικὸ χαρακτῆρα τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ νὰ ἐκσλαβίσει τὰ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ διαφάνηκε ἡ εὐγλωττία του στὸ κήρυγμα καὶ στοὺς δημόσιους λόγους του.

Τὸ 1901 ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θρόνο ὁ Κωνσταντῖνος Ε΄ καὶ ἐπανεξελέγη ὁ δυναμικὸς Πατριάρχης Ἰωακείμ Γ΄.

Ἐκτιμώντας τὰ προσόντα του, τὸν χειροτόνησε Μητροπολίτη Δράμας τὸν Μάιο τοῦ 1902, Μητρόπολη ποὺ διακόνησε ὡς τὸ 1910. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ ἀντιμετώπισε τὴν τρομοκρατικὴ δράση τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου καθὼς καὶ τὴν τότε ρουμανικὴ προπαγάνδα καὶ ἀνέπτυξε ἐθνικὴ δράση, ἀναλαμβάνοντας ὁ ἴδιος τὴν διεύθυνση τοῦ ἀγῶνα κατὰ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων. Παράλληλα, ἔκτισε μεγαλοπρεπεῖς ναοὺς καὶ κοινωφελῇ καθιδρύματα στὴ Δράμα, Σχολὲς ἀρρένων καὶ θηλέων, φρόντισε γιὰ τὴν ἀνέγερση οἰκιῶν γιὰ τοὺς καπνεργάτες καὶ ἀνέπτυξε φιланθρωπικὴ δράση. Ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ δράση του ἐνόηκε τὴν τουρκικὴ διοίκηση, ἡ ὁποία πέτυχε τὴν ἀνάκλησή του ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Μητροπολίτη (1907). Μετὰ ὅμως τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Συντάγματος τῆς Ὁθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας τὸ 1908, ὁ Μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος ἐπανῆλθε στὴν ἔδρα του. Ὡστόσο καὶ πάλι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τοὺς νεοτούρκους μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι ἡ παρουσία του προκαλοῦσε τὴ διασάλευση τῆς τάξης.

Τὸ 1910 ὁ Χρυσόστομος μετατέθηκε στὴ Σμύρνη, ὡς Μητροπολίτης Σμύρνης. Στὴ θέση αὐτὴ παρέμεινε ὁλόκληρη τὴ δύσκολη περίοδο τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας καὶ τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, μὴ δεχόμενος μάλιστα νὰ ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴν πόλη καὶ νὰ ἐγκαταλείψει τὸ ποίμνιό του, ὅταν κατέρρεε τὸ μέτωπο. Συνελήφθη ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ λυντσαρίστηκε ἀπὸ τὸν μουσουλμανικὸ ὄχλο στὶς 27 Αὐγούστου 1922.

Λίγους μῆνες πρὶν τὴν Καταστροφὴν, ὁ Χρυσόστομος ἠγήθηκε τῆς «Μικρασιατικῆς Ἀμυνας», προσπάθειας ποὺ ἐπεδίωκε τὴ δημιουργία ντόπιου μικρασιατικοῦ στρατοῦ, τὴν ἑλληνικὴ ἀπεμπλοκὴ ἀπὸ τὶς συμμαχικὲς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ἀνακήρυξη ἐνὸς τμήματος τῆς περιοχῆς τῆς Σμύρνης ὡς αὐτόνομου ἰωνικοῦ κράτους.

Μετὰ τὴ διάρρηξη τῶν ἑλληνικῶν γραμμῶν στὸ μέτωπο καὶ τὴν ὀπισθοχώρηση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ μικρασιατικὰ παράλια, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ παράγοντες ἄρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν τὴ Σμύρνη. Στὶς 27 Αὐγούστου, ἐμφανίστηκαν οἱ πρῶτοι Τοῦρκοι «τσέτες» ὑπὸ τὸν Κιὸρ Μπεχλιβάν στὴν ἀνυπεράσπιστη πόλη. Ἡ τρομοκρατία ἐξαπλώθηκε στὴν πόλη καὶ τὰ πλήθη ἄρχισαν νὰ συρρέουν στὴ Μητρόπολη. Ὁ Χρυσόστομος, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ του Εὐγένιο, ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε, γιὰ νὰ βοηθήσει. Τὴν ἐπομένη τέλεσε λειτουργία στὴν Ἁγία Φωτεινὴ, γιὰ νὰ ἐμψυχώσει καὶ νὰ συσπειρώσει τὸ ποίμνιό του. Τὴν ἴδια μέρα εἰσῆλθε στὴ Σμύρνη καὶ ὁ ὀρκισμένος ἐχθρὸς του, ὁ στρατηγὸς Νουρεντὶν πασάς. Πρῶτη ἐνέργειά του ἦταν νὰ συγκεντρώσει ὅλους τοὺς Ρωμιοὺς καὶ Ἀρμένιους ἄνδρες ἀπὸ 18 ἕως 45 ἐτῶν γιὰ τὰ τάγματα ἐργασίας. Ἐπόμενη ἦταν νὰ ἐξοντώσει τὸν δεσπότη. Εἶχε τελειώσει ἡ λειτουργία, ὅταν ἓνας ὑπαστυνόμος τὸν πληροφοροῦσε ὅτι ὁ φρούραρχος Σαλὴ Ζεκὴ βέης τὸν ζητᾷ στὸ Φρουραρχεῖο. Ὁ Χρυσόστομος ἀποχαίρεται τὸ πλῆθος, καὶ ἀναχώρησε μὲ τὸν «καβάση» (κλιτῆρα) του, Θωμὰ Βούλτσιο. Ἀπὸ τὴν κατάθεση τοῦ τελευταίου ἀποσποῦμε τὶς πληροφορίες:

«...Ἦλθαν νὰ πάρουν τὸ δεσπότη πῶς τὸν ζητᾷ ὁ νομάρχης, δὲν εἶπαν τὸ ὄνομα, νὰ πάω στὸ διοικητήριό μὲ τρεῖς δημογέροντες. Ἐπήραμε τὸν Τσουρουκτζόγλου καὶ τὸν Κλιμάνογλου καὶ ἐμπήκαν οἱ τρεῖς καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ στὸ αὐτοκίνητο, γιὰ μένα δὲν εἶχε θέσι καὶ μοῦ εἶπε ὁ δεσπότης νὰ περιμένω στὴ μητρόπολι. Στὰς δέκα τὸ βράδυ ἓνας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες, ποὺ ἦλθαν τὸ ἀπόγευμα, ἔφερε μία κάρτα τοῦ δεσπότη γιὰ τὸν ἀδελφὸ του Εὐγένιο. Τοῦ ἔγραφε: «Ἀγαπητὲ ἀδελφέ, Μᾶς ἐκράτησαν ἀπόψε ἐμὲ ὡς πρόεδρον τῆς Μικρασιατικῆς Ἀμύνης, τοὺς ἄλλους ὡς

μέλν. Μὴν ἀνησυχῆτε». Ὁ Εὐγένιος ἄρχισε νὰ κλαίῃ. Τὸ ἄλλο πρῶτῃ, Κυριακῇ, στᾶς 8 μὲ στέλλει νὰ μάθω γιὰ τὸ δεσπότη. Εὐρηκα τὸ Ζαδὲ τῆς τραπέζης. Πρὶν μισῇ ὥρᾳ συνάντησε τὸν ὑπαστυνόμῳ ποὺ εἶχε πάει τὸ δεσπότη. Αὐτὸς τοῦ εἶπε πῶς τὸν δεσπότη τὸν χάλασαν, καθὼς καὶ τοὺς δύο δημογέροντες. Ἔτσι ἔγιναν. Ὡς τὴν Τετάρτη ποὺ ἔφυγα, δὲν μπόρεσα νὰ μάθω τίποτα ἄλλο».

Οἱ Τοῦρκοι «χάλασαν» καὶ τὸν Εὐγένιο. Τὸν κράτησαν φυλακὴ ἐπὶ 6 μῆνες καὶ μετὰ τὸν ἀπαγχόνισαν. Ὅμως αὐτὰ ποὺ δὲν ἔμαθε ὁ Ὀθωμὰς Βούλτσιος, γιὰ τὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ Χρυσοστόμου, ἔγιναν γνωστὰ ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸ Πρόξενο George Horton. Ὁ Χόρτον ἔζησε ἀπὸ κοντὰ τὸ δράμα τῆς Σμύρνης, βοήθησε τὸν πληθυσμὸ τῆς καὶ ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων τὸ βιβλίον «Ἡ κατὰρα τῆς Ἀσίας». Ἐκεῖ ἀναφέρει τὸ τέλος τοῦ Μητροπολίτη Σμύρνης ἀπὸ τὸ λαϊκὸ δικαστήριον ποὺ συγκάλεσε ὁ Νουρεντὶν πασάς:

«Ὅπως λέγουν, (ὁ Νουρεντὶν) εἶχε υἱοθετήσῃ τὴ μεσαιωνικὴ ἰδέαν νὰ παραδώσῃ τὸν Μητροπολίτη στὸν φανατικὸ ὄχλον, γιὰ νὰ τὸν κάνει ὅ,τι ἤθελε. Δὲν ὑπάρχουν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις τῆς ὀρθότητος αὐτῆς τῆς διαπιστώσεως, εἶναι ὅμως βέβαιον, ὅτι ὁ Μητροπολίτης θανατώθηκε ἀπὸ τὸν ὄχλον. Ἐβαιοπραγήσαν ἐπάνω του, τοῦ ξερρίζωσαν τὴν γενειάδα του, τοῦ ἔβγαλαν τὰ μάτια, τὸν ἐτύπησαν μὲ ρόπαλα καὶ μὲ μαχαίρια, ὥσπου πέθανε, καὶ ὕστερα τὸν ἔσυραν σβαρνίζοντάς τον ἐπάνω στοὺς δρόμους. Τὸ μοναδικὸ του φταίξιμον ἦταν ὅτι ἦταν ἓνας Ἕλληνας μὲ μεγάλο πατριωτισμὸ καὶ εὐγλωττία, ποὺ ἐπιθυμοῦσε τὴν πρόοδο τῆς φυλῆς του καὶ ἐργαζόταν γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό».

Ἔνας Τουρκοκρατικὸς, ποὺ συμμετεῖχε στὸν ὄχλον, μὴν ἀντέχοντας νὰ βλέπει τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὰ βασανιστήρια

στὰ ὁποῖα ὑποβλήθηκε ὁ Χρυσόστομος, τὸν πυροβόλησε, γιὰ νὰ δώσῃ τέλος στὸ μαρτύριόν του. Ὡστόσο, παραδέχτηκε ὅτι ἔμεινε ἀγνωστο τί ἀπέγινε τὸ σῶμα του. Τὴ μαρτυρία του μεταφέρει ὁ ἀκαδημαϊκὸς Γεώργιος Μυλωνάς. Ὁ ἴδιος διέσωσε τὸν Μυλωνά, καθηγητὴ τότε τοῦ International College τῆς Σμύρνης, καὶ ὁμάδα Ἑλλήνων φοιτητῶν του. Τοὺς φυγάδευσε ἀπὸ τὴ φυλακὴ τοῦ Διοικητηρίου τῆς Σμύρνης, κατὰ τὶς τελευταῖες ἡμέρες τοῦ Σεπτεμβρίου 1922. Αὐτόπτες μάρτυρες τῆς δολοφονίας τοῦ μητροπολίτη ἦσαν καὶ 20 Γάλλοι ναῦτες, τὴ μαρτυρία τῶν ὁποίων κατέγραψε ὁ Γάλλος συγγραφέας Ρενὲ Πουῶ.

Ὁ μαρτυρικὸς θάνατος τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὸν διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἀρμοστείας, Μιχαὴλ Ροδά:

«Ὁ Νουρεντὶν, μόλις μπῆκε στὸ γραφεῖο του ὁ Χρυσόστομος, ἔβγαλε ἓναν ὀγκῶδη φάκελλον ποὺ ἔγραφε: 'Φάκελος Χρυσοστόμου'. Τὸν ἀνοίξε καὶ ἔδειξε ὅλα τὰ ἀποκόμματα ἐφημερίδων ποὺ περιεῖχαν πύρινους λόγους τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τὸν ἐρώτησε: - Εἶναι δικοί σου οἱ λόγοι αὐτοί; - Ναί, ἀπάντησε ὁ Δεσπότης, μὲ ἀξιοπρέπεια ἀνθρώπου, ποὺ ἐγνώριζε τί ἐσήμαιναν τὰ ἐρωτήματα τοῦ Τοῦρκο στρατηγοῦ. Ἀκολούθως, ὁ Νουρεντὶν «διέταξε νὰ τὸν πάρουν καὶ νὰ τὸν προσφέρουν στὸν λαόν, γιὰ νὰ κορέσῃ τὴν ἐκδικησὶν του».

Τὸ 1992 ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τὸν ἀνακήρυξε ἅγιον καὶ ἐθνομάρτυρα. Ἡ μνήμη του καὶ τῶν μητροπολιτῶν Κυδωνίων Γρηγορίου, Μοσχονησιῶν Ἀμβροσίου, Ἰκονίου Προκοπίου, Ζήλων Εὐθυμίου, καθὼς καὶ τῶν 347 κληρικῶν τῆς ἐπαρχίας Σμύρνης, ποὺ ἐπὶ συνόλου 459 σφαγιάσθηκαν κατὰ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ, ἐορτάζεται τὸν Σεπτέμβριον, τὴν Κυριακὴν πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὁ Τίμιος Σταυρὸς στὴν ἐλληνικὴ λαϊκὴ λατρευτικὴ παράδοση

Μ. Γ. Βαρβούνη
Καθηγητὴ Λαογραφίας
Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης
Τμῆμα Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας

Ο Τίμιος Σταυρὸς ἀποτελεῖ βασικὸ ἱερὸ σύμβολο τοῦ χριστιανισμοῦ, ποὺ συχνὰ προβάλλεται γιὰ προσκύνηση ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, καὶ μάλιστα τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως (Γ΄ Νηστειῶν), ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμί-ου Σταυροῦ (14 Σεπτεμβρίου), ὅπως στὴ συνέχεια θὰ ἀναφερθεῖ ἐκτενέστερα. Διὰ τοῦ σταυροῦ τελοῦνται οἱ ἁγιασμοί, σταυρώνονται οἱ ἀσθενεῖς ἢ ἐμπερίστατοι πιστοί, ἐνῶ τὸν σταυρὸ φέρουν ὡς φυλακτὸ μὲ ἄλυσίδα στὸ λαιμὸ παιδιὰ καὶ μεγάλοι, καθὼς μάλιστα ἰδιαίτερη σημασία ἀποδίδεται στὸν βαπτιστικὸ σταυρό, ἐκεῖνον ποὺ ὁ νουνὸς βάζει στὸ παιδί κατὰ τὸ μυστήριό τῆς βαπτίσεως.

Ἐπίσης, ὁ σταυρὸς χρησιμοποιεῖται ὡς διακοσμητικὸ στοιχεῖο στοὺς ναοὺς, στὴν ἐπίπλωσή τους, στὰ ἄμφια τῶν ἱερέων καὶ

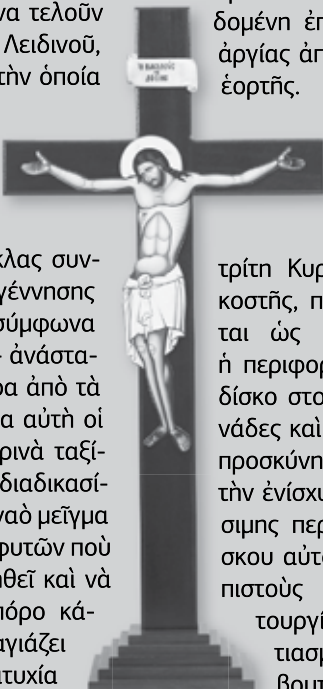
στὴν διακόσμηση κάθε ἐπίπλου, ἐργαλείου καὶ σκεύους ποὺ σχετίζεται μὲ τὸν ναὸ καὶ τὴ θεία λατρεία. Σταυρὸς τοποθετεῖται πάνω στὸν τάφο, στὸ μέρος ὅπου ἔχει ταφεῖ τὸ κεφάλι τοῦ νεκροῦ, ἀλλὰ καὶ στὰ κόλλυβα, ἐνῶ τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ κάνουν οἱ χριστιανοὶ πρὶν κοιμηθοῦν καὶ ὅταν ξυπνήσουν, στὴν ἔναρξη ἐργασιῶν, ὅσοι περνοῦν ἀπὸ ναὸ ἢ ἱερὸ μέρος, ὅταν συναντοῦν κηδεῖα ἢ βλέπουν λείψανο, πρὶν ἀσπαστοῦν καὶ προσκυνήσουν εἰκόνες καὶ ἱερὰ λείψανα, γιὰ νὰ ἀποδιώξουν δαιμονικὰ ὄντα ἢ ἀντίστοιχους λογισμοὺς κ.λπ.

Ἀποδίδεται λοιπὸν ἀπὸ τὸν λαὸ ἰδιαίτερη ἀποτροπαϊκὴ καὶ φυλακτικὴ δύναμη στὸν σταυρό, γι' αὐτὸ καὶ συχνὰ χαράζεται στὶς προσόψεις ἢ στὶς προμετωπίδες σπιτιῶν, ὥστε νὰ διασφαλιστεῖ μὲ θρησκευτικὰ μέσα ἡ στερεότητα καὶ ἡ καλοτυχία τους, ἀλλὰ καὶ στὰ ὅρια τῶν ἀγρῶν, ὥστε νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ εὐκαρπία καὶ ἡ γονιμότητά τους. Σὲ γενικὲς γραμμές, ὁ σταυρὸς ἀποτελεῖ τὸ κυριότερο καὶ πλεόν διαδεδομένο ἱερὸ σύμβολο τῆς λαϊκῆς θρησκευτικῆς

πράξης καὶ πρακτικῆς, γι' αὐτὸ καὶ ἀπαντᾷ σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ λαϊκὰ θρησκευτικὰ ἔθιμα, καὶ στὶς ἀνάλογες τελετουργικὲς πράξεις τῆς παραδοσιακῆς θρησκευτικῆς συμπεριφορᾶς.

Ἡ ὕψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐορτάζεται στὶς 14 Σεπτεμβρίου, μὲ ἀπόλυτη καὶ αὐστηρὴ νηστεία, ὡς ἡμέρα «ἰσοστάσια» τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, τῆς ὁποίας τὸ εὐαγγέλιο διαβάζεται κατὰ τὴν πανηγυρικὴ λειτουργία. Ἀποτελεῖ ἀγροτικὸ ὁρόσημο γιὰ τὶς παραδοσιακὲς κοινωνίες, καθὼς τὴν ἡμέρα αὕτῃ ἀρχίζουν καὶ τελειώνουν οἱ παραδοσιακὲς συμβάσεις ἔργου ὑπηρετῶν καὶ βοσκῶν, ἐνῶ θεωρεῖται καὶ ὁρόσημο γιὰ τὴν παύση θερινῶν συνηθειῶν, ὅπως ὁ μεσημβρινὸς ὕπνος. Στὴν Αἴγινα τελοῦν τὸ παραστατικὸ δρώμενο τοῦ Λειδινοῦ, κατασκευάζοντας μία κούκλα τὴν ὁποία θρηνοῦν ὡς νεκρὸ γυναῖκα.

Ὁ Γ. Α. Μέγας θεωρεῖ ὅτι ἔτσι οὐσιαστικὰ θρηνεῖται καὶ κηδεύεται ἡ βλάβη, ἐνῶ ἡ μορφή τῆς κούκλας συνδέεται μὲ τὴν πίστη τῆς ἀναγέννησης τῆς φύσης κατὰ τὴν ἀνοιξη, σύμφωνα μὲ τὸ γνωστὸ σχῆμα θάνατος - ἀνάσταση, ποὺ συνέχει τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ λαϊκὰ δρώμενα. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα αὕτῃ οἱ ναυτικοὶ σταματοῦσαν τὰ μακρινὰ ταξίδια καὶ οἱ γεωργοὶ ἄρχιζαν τὶς διαδικασίες τῆς σπορᾶς. Ἔστελναν στὸν ναὸ μείγμα ἀπὸ ὅλους τοὺς σπόρους τῶν φυτῶν ποὺ καλλιεργοῦσαν, γιὰ νὰ εὐλογηθεῖ καὶ νὰ τοποθετηθεῖ κατόπιν στὸν σπόρο κάθε καλλιεργητῇ, τὸν ὁποῖο ἀγιάζει καὶ εὐλογεῖ, μὲ σκοπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς σοδειᾶς. Μάλιστα, κάποτε ὁ σπόρος αὐτὸς προερχόταν ἀπὸ τὸν σταυρὸ ποὺ κατασκευάζαν στὸν θειρισμό, ἀπὸ τὰ τελευταῖα στάχυα ποὺ θέριζαν, καὶ τὸν ὁποῖο φυλοῦσαν στὸ εἰκονοστάσι τοῦ σπιτιοῦ τους.

Σὲ πολλὲς περιοχὲς ἀπὸ τὴν παραμονὴ ἐπέτρεπαν τὴν εἴσοδο στὰ παιδιὰ σὲ κήπους καὶ ἀμπέλια, ἀλλὰ καὶ τῶν ζώων ποὺ βοσκοῦσαν στοὺς θειρισμένους ἀγρούς, ἐνῶ τὸ βράδυ ἄναβαν ἐθιμικὲς πυρὲς τὶς ὁποῖες τελετουργικὰ ὑπερρηδοῦσαν. Τὰ λουλούδια ποὺ στολίζουν τὸν δίσκο μὲ τὸν ὁποῖο περιφέρεται ὁ σταυρὸς διανέμονται ἀπὸ τὸν ἱερέα στοὺς πιστοὺς καὶ χρησιμοποιοῦνται μαζὶ μὲ τὸν ἀγιασμὸ τῆς ἐορτῆς γιὰ τὸ «πιάσιμο» τοῦ νέου προζυμιοῦ τῆς χρονιάς. Τὸ προζύμι αὐτό, ποὺ πιάνεται ἀπὸ τὸν ἱερέα στὸν ναό, δὲν τὸ δάνειζαν ἐπὶ σαράντα μέρες, ἐνῶ ἀπὸ τὸ πρῶτο ψωμὶ ἔφτιαχναν πρόσφορο γιὰ τὴν ἐκκλησία. Στὴ Σκύρο παρασκεύαζαν πανηγυρικὰ κόλλυβα «γιὰ τὴν ὑγεία τῶν παιδιῶν τους». Διαδομένη ἐπίσης εἶναι ἡ τήρηση ἐθιμικῆς ἀργίας ἀπὸ τοὺς ἀγρότες τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς.

Δεύτερη μεγάλη ἐορτὴ ἀφιερωμένη στὸν Τίμιον Σταυρὸ εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως τὴν τρίτη Κυριακὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποὺ ἀπὸ τὸν λαὸ προσδιορίζεται ὡς «Μεσοσαράκοστο». Κυριαρχεῖ ἡ περιφορὰ τοῦ σταυροῦ στὸν ναό, σὲ δίσκο στολισμένο μὲ λουλούδια, πρασινάδες καὶ δενδρολίβανο, γιὰ νὰ τεθεῖ σὲ προσκύνηση ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, μὲ στόχο τὴν ἐνίσχυσή τους, στὸ μέσον τῆς νηστισμικῆς περιόδου. Τὰ λουλούδια τοῦ δίσκου αὐτοῦ χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς σὲ μαγικοθρησκευτικὲς τελετουργίες ποὺ ἀποσκοποῦν στὸ ξεμάτιασμα ἢ στὴν θεραπεία ἀσθενειῶν, βουτηγμένα σὲ ἀγιασμὸ ἢ καιόμενα στὸ θυμιατό.

Στὴ Χίο μαρτυροῦνται ἀγερμοὶ παιδιῶν, ποὺ περιέρχονταν τὰ σπίτια καὶ τραγουδοῦσαν σύντομο ᾄσμα, συγκεντρώνοντας ἀβγά. Ἡ μέρα εἶναι λαμπρὴ καὶ πανηγυρικὴ,

σὲ ὀρισμένες δὲ περιοχὲς λέγεται καὶ «Λουλούδι», λόγω τῶν ἄνθινων στολισμάτων τοῦ δίσκου μὲ τὸν σταυρό, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔγινε λόγος παραπάνω.

Μὲ τὴ λαϊκὴ λατρευτικὴ τιμὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ σχετίζονται τὰ λεγόμενα «σταυρολούλουδα», γιὰ τὰ ὁποῖα ἤδη ἔγινε λόγος παραπάνω. Ὀνομάζονται ἔτσι ἀπὸ τὸ λαὸ τὰ λουλούδια ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ δίσκο μὲ τὸν ὁποῖο περιφέρεται ὁ Σταυρός, κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (14 Σεπτεμβρίου) καὶ κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, τὴν Γ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, δηλαδὴ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, δηλαδὴ κατὰ τὶς δύο μεγάλες ἐορτές, γιὰ τὶς ὁποῖες ἔγινε λόγος παραπάνω.

Τὰ σταυρολούλουδα χρησιμοποιοῦνται ὅπως γενικότερα οἱ ἄνθινοι στολισμοὶ εἰκόνων καὶ λειψάνων, δηλαδὴ ἀναδιανέμονται ἀπὸ τὸν ἱερέα ἢ τοὺς ἐπιτρόπους στοὺς

πιστοὺς, ἀποξηραίνονται, φυλάγονται στὰ εἰκονοστάσια τῶν σπιτιῶν καὶ σὲ περιπτώσεις αἰφνιδίων ἀσθενειῶν ἢ κακοκαιριῶν τοποθετοῦνται στὸ θυμιατὸ μὲ καρβουνάκια, καὶ μὲ αὐτὰ καπνίζεται ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ ἄερας, σὲ μία προσπάθεια ἀντιμετώπισης τοῦ κακοῦ μέσω τῆς δυνάμης ποὺ πιστεύεται ὅτι ἐμπεριέχεται στὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ λουλούδια.

Πρέπει ἐδῶ νὰ σημειώσουμε ὅτι ὅταν ἀναφερόμαστε σὲ «ἄνθινους στολισμοὺς» ἐννοοῦμε ὅτι στὴν ἑλληνικὴ λαϊκὴ λατρεία ἀποτελεῖ συνηθέστατο φαινόμενο ἡ προσφορὰ ἀνθέων, στεφάνων καὶ κλάδων στὸν ναό, γιὰ νὰ στολιστοῦν εἰκονίσματα, λειψανοθήκες καὶ προσκυνήματα, ἰδίως σὲ περιπτώσεις πανηγύρων. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς ἄνθινους στολισμοὺς τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ Ἐπιταφίου, τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ καὶ τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ ἀντιστοίχως, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας κατὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς τῆς Μεγάλης Τεσσαρα-

κοστῆς. Στολίζονται ἐπίσης μὲ δάφνες, μυρτιές καὶ φοινικόκλαδα οἱ εἰσοδοί, τὰ παράθυρα καὶ τὰ δάπεδα τῶν ναῶν ποὺ πανηγυρίζουν, στὶς εἰσόδους μάλιστα προστίθενται καὶ ταινίες ἀλλὰ καὶ τὰ γνωστὰ τριγωνικὰ πανηγυρικὰ σημαίακια, μὲ χριστιανικὰ σύμβολα, ρητὰ καὶ σταυροῦς.

Μὲ λουλούδια ἐπίσης στολίζονται οἱ θρόνοι καὶ τὰ λιτανευτικὰ προσκυνητάρια τῶν εἰκόνων, στὶς πανηγύρεις τῶν ναῶν καὶ τῶν μονῶν. Παρόμοια χρῆση ἔχουν καὶ τὰ «βάγια» τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. Σὲ κάθε περίπτωση, ὁ λαὸς πιστεύει ὅτι τὰ ἄνθη αὐτὰ ἀποκτοῦν μέρος ἀπὸ τὴν ἁγιαστικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ δύναμη τῆς εἰκόνας, τῶν λειψάνων καὶ τοῦ ἁγίου, γι' αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν ἑορτὴ συνήθως ἀναδιανέμονται ἀπὸ τὸν ἱερέα ἢ τοὺς ἐπιτρόπους στοὺς πιστοὺς, ἀποξηραίνονται, φυλάγονται στὰ εἰκονοστάσια τῶν σπιτιῶν καὶ σὲ περιπτώσεις ἀφνιδίων ἀσθενειῶν ἢ κακοκαιριῶν τοποθετοῦνται στὸ θυμιατὸ μὲ καρβουνάκια, καὶ μὲ αὐτὰ καπνίζεται ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ ἀέρας, σὲ μία προσπάθεια ἀντιμετώπισης τοῦ κακοῦ μέσω τῆς δύναμης ποὺ πιστεύεται ὅτι ἐμπεριέχεται στὸ καθένα ἀπὸ αὐτὰ τὰ λουλούδια.

Ἐπίσης συχνὰ θεωρεῖται ὅτι τὰ λουλούδια αὐτά, ἂν μποῦν σὲ φύραμα ἀπὸ ἀλεύρι, νερὸ καὶ ἀλάτι θὰ λειτουργήσουν θαυματουργικὰ ὡς προζύμι, κάνοντας τὸ φύραμα νὰ ζυμωθεῖ καὶ νὰ φουσκώσει, καθὼς ἐμπεριέχουν τὴν ἁγιαστικὴ καὶ ὑπερφυσικὴ δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὸν ὁποῖο στόλιζαν. Συχνὰ ἐπίσης ἀποξηραμένα σταυρολούλουδα τοποθετοῦνται καὶ στὰ παραδοσιακὰ φυλακτὰ ποὺ κατασκευάζει ὁ λαός, ἐνῶ συνήθως φυλάσσονται στὸ εἰκονοστάσι, καὶ καίγονται κάθε χρόνο, συνηθέστατα κατὰ τὴν Μεγάλη Παρασκευή, ὥστε νὰ ἀνανεωθοῦν ἀπὸ τὰ ἀνάλογα σταυρολούλουδα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐορτολογικῆς περιόδου ποὺ ἀκολουθεῖ.

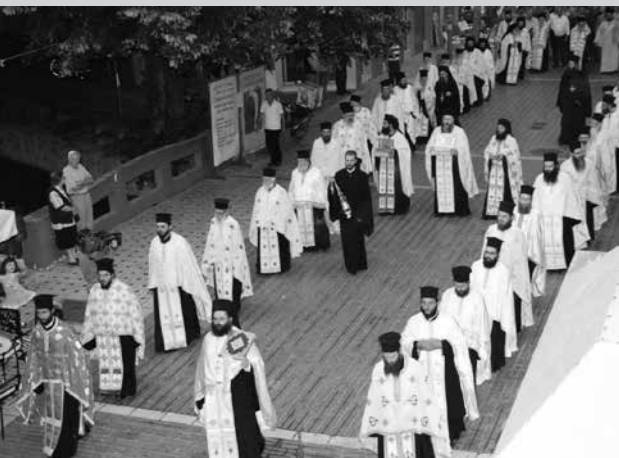
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Γ. Α. Μέγας, Ἑλληνικαὶ ἐορταὶ καὶ ἔθιμα τῆς λαϊκῆς λατρείας, Ἀθῆναι 1957, σ. 236-239. Δ. Σ. Λουκάτος, Τὰ φθινοπωρινά, Ἀθῆνα 1982, σ. 40-44. Σ. Μενάρδος, Ἡ ἁγία Ἑλένη εἰς τὴν Κύπρον», *Λαογραφία* 2 (1910), σ. 266-298. Χρ. Ἐξαδάκτυλος, «Κυπριακὴ λαογραφία τῶν μνηῶν», *Κυπριακαὶ Σπουδαί* 45 (1981), σ. 263-264. Α. Γούναρης, Ἡ Κύθνος, Ἀθῆνα 1938, σ. 18. Π. Ν. Ἡρειώτης, «Ὁ Λειδινὸς ἐν Αἰγίνῃ», *Λαογραφία* 8 (1921), σ. 289-296. Κ. Κακούρη, «Λαϊκὰ δρώμενα εὐετηρίας», *Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 27 (1952), σ. 216-228. Β. Ποῦκνερ, «Παραστατικὰ δρώμενα στὴ Ν.Α. Εὐρώπῃ», *Λαογραφία* 32 (1979-1981), σ. 318. Ντ. Ψυχογιός, «Σταυρολόγιον», *Ἡλειακά* 10-11 (1956), σ. 23 κ.ἐξ. Μ. Μιχαλίδης-Νουάρος, *Λαογραφικὰ σύμμεκτα Καρπάθου* 1, Ἀθῆναι 1932, σ. 182. Ἄν. Βρόντης, «Οἱ ζευγάδες τῆς Ρόδου», *Λαογραφία* 12 (1938), σ. 104 κ.ἐξ. Ἄν. Καραναστάσης, «Οἱ ζευγάδες τῆς Κῶ», *Λαογραφία* 14 (1952), σ. 271. Ξ. Ἀκογλου, Ἀπὸ τῆ ζωῆ τοῦ Πόντου. *Λαογραφικὰ Κοτυώρων*, Ἀθῆναι 1939, σ. 270. Δ. Πετρόπουλος-Ἑρμ. Ἀνδρεάδης, Ἡ θρησκευτικὴ ζωὴ στὴν περιφέρειαν Ἀκρεαί-Γκέλβερι, Ἀθῆναι 1971, σ. 59-61. Μ. Γ. Βαρβούνης, *Λαϊκὴ λατρεία καὶ θρησκευτικὴ συμπεριφορὰ τῶν κατοίκων τῆς Σάμου*, Ἀθῆνα 1992, σ. 210. Δ. Σ. Λουκάτος, *Πασχαλινὰ καὶ τῆς ἄνοιξης*, Ἀθῆνα 1980, σ. 37-38. Ἄ. Παπαμιχαήλ-Κουτρούμπα, «Ὁ σταυρὸς στοὺς διάφορους κλάδους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθιμο καὶ δικαίου», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἑρεύνης Ἑλληνικῆς Λαογραφίας* 26-27 (1981-1986), σ. 3-214. Ἡ ἴδια, *Τέχνη καὶ ζωὴ. Αἱ ἐπὶ τῶν οἰκοδομημάτων τῆς Σύμης ἀπεικονίσαις* 1. Τὸ σταυρόσχημον ἢ σταυροειδές, Ἀθῆναι 1980, σ. 105-318. Γ. Α. Μέγας, «Ζητήματα Ἑλληνικῆς Λαογραφίας», *Ἐπετηρὶς Λαογραφικοῦ Ἀρχείου* 5-6 (1943-1944), σ. 106. D. S. Loukatos, «Fleurs et plantes dans les Eglises Orthodoxes Grecques: Offrandes redistribuees, a des fins magico-religieuses», *Ἑλληνογαλλικά. Ἀφιέρωμα στὸν Roger Millieux*, Ἀθῆνα 1990, σ. 447-460. Γ. Σιέπτος, Ἐθιμα στὶς γιορτές. Πειραιῆς 1975. Κ. Β. Ζαχαρίου, «Συμαϊκὴ ἔθιμογραφία ἀπὸ τῆ Μ. Σαρακοστῆ καὶ τὸ Πάσχα», *Τὰ Συμαϊκά* 3 (1977), σ. 250-276. Α. Χ. Μαρρόπουλος, *Ἡπειρος* 1. Ἀθῆνα 1961, σ. 138-142, ὅπου ἀνάλογες περιγραφές. Δ. Πετρόπουλος, «Λαογραφικὰ σύμμεκτα ἐξ Αἰτωλίας», *Λαογραφία* 12 (1938-1948), σ. 15. Β. Ποῦκνερ, *Λαογραφία* 4. *Ἱστορικὴ Λαογραφία*. Ἀθῆνα 2010. Μ. Γ. Βαρβούνης, «Ἀγροτικὰ ἔθιμα λαϊκῆς λατρείας στὸν παραδοσιακὸ πολιτισμὸ τῆς Καρπάθου», στὸ Μηνὰς Ἄλ. Ἀλεξιάδης (ἐπιμ.), *Πρακτικὰ Β' Διεθνοῦς Συνεδρίου Καρπαθιακῆς Λαογραφίας* «Κάρπαθος καὶ Λαογραφία». Ἀθῆνα 2003, σ. 87-97.

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης,
Ἱεροκῆρυξ Ι. Μ. Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Πνευματικὴ κίνηση Ἰουλίου - Σεπτεμβρίου 2016

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΕΔΕΣΣΑ

Τὴν 1ην Ἰουλίου 2016 ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων μετέβη στὴν Ἑδεσσα, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Μητροπολίτου Ἑδέσσας, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ, ὅπου μετέσχε τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων.

ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Τὴν 8ην Ἰουλίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μετέσχεν τῆς διοργανωθεῖσης πανθρακικῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως στὴν Ἀλεξανδρούπολη, τῆς ὁποίας προήδρευsen ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ὁ Β΄, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμος καλωσώρισε τὸν Μακαριώτατο καὶ τὰ μέλη τῆς συνάξεως, καὶ ἀκολούθησε ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Ἑλλογιμωτάτου κ. Χρυσοστόμου Σταμούλη, Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς

τοῦ Α.Π.Θ., ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἡ Ὅρθοδοξη Ἐκκλησία καὶ ὁ καινούργιος κόσμος», κατέκλεισε δὲ ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἀπήντησε καὶ σὲ ἐρωτήματα συγχρόνου προβληματισμοῦ ἐνίων Κληρικῶν.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΤΗΣ ΣΙΝΩΠΙΤΙΔΟΣ ΣΤΟ ΘΡΥΛΟΡΙΟ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 12ης Ἰουλίου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ὑπεδέχθη στὸν αὐλῆιον χώρον τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Θρυλορίου τὴν τιμίαν κάραν τῆς Ἀγίας Ἑλένης τῆς ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου ἀπὸ τὴν Ἑνορίαν τῆς Ἀγίας Μαρίνης Ἄνω Τούμπας τῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ὅπου φυλάσσεται, κομισαμένην ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἐξονομασθέντος Ἱεροῦ Ναοῦ, Ἀρχιμανδρίτου π. Δαμασκνοῦ Πέτικα, ἀδεία καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

Ἐπικολούθησε ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἄρτοκλασίας καὶ Θείου κηρύγματος, κατόπιν δὲ στὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου Ποντίων ἔλαβε χώρα ἐπίκαιρος ὁμιλία γιὰ τὴν Ἀγίαν Ἑλένην τὴν Σινωπίτιδα, ἐνῶ στὴ συνέχεια ἀκούστηκαν ποντιακὰ ᾄσματα.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ

Τὸ Σάββατον 16ην Ἰουλίου 2016 ὁ Ποιμενάρχης μας κ. Παντελεήμων ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Δημητρίου Νέας Καλλιस्थῆς, ὅπου ἐτέλεσε τὴν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονίαν τοῦ Διακόνου π. Ἰωάννου Δημητρόπουλου.

ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὸ διήμερον 25ην καὶ 26ην Ἰουλίου 2016 ἡ πόλις τῆς Κομοτηνῆς ἐώρτασε τὴν μνήμην τῆς δευτέρας Πολιούχου αὐτῆς Ἀγί-

ας Παρασκευῆς σὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 25ης Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὠμίλησε ἐπικαίρως εὐλογήσας τοὺς ἄρτους καὶ ἀκολούθως προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος στὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως τῇ συμμετοχῇ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους Λαοῦ.

Τὸ πρωῒ τῆς 26ης Ἰουλίου ὁ Μητροπολίτης μας ἱερουργήσε σὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς πόλεως καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Τὴν 26ν καὶ 27ν Ἰουλίου 2015, ἡμέραν μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ Παντελεήμονος, καθ' ἣν ἑορτάζει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἑορτῆς ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ σὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Παντελεήμονος Μικροῦ Κρανοβουνίου, ὅπου ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος, ἐνῶ τὴν πρωΐαν τῆς

κυριωνύμου ἡμέρας προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας σὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς συνιερουργήσαντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος, πλειάδος Ἱερέων καὶ Διακόνων, ἐνῶ ὠμίλησε ἐπικαίρως διερμηνεύσας συγχρόνως τὰ αἰσθήματα Κλήρου καὶ Λαοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτων.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 28ης Ἰουλίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, πλαισιωμένος ὑπὸ Κληρικῶν τῆς

Ἐπαρχίας του, ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ σὸν ἀρχαιολογικὸ ὡρο τῆς Παλαιοχριστιανικῆς Βασιλικῆς στὴν Παλινόχωρα Ἁγίου Χαραλάμπους Μαρωνείας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἐτόνισε τὴν σπουδαιότητα τῆς τελέσεως ἀκολουθιῶν εἰς παλαιοχριστιανικὰ μνημεῖα τῆς περιοχῆς καὶ εὐχαρίστησε τὸν μὲν Δήμαρχον Μαρωνείας – Σαππῶν καὶ τοὺς συνεργάτας του διὰ τὴν συνεργα-

σίαν καὶ τὴν προετοιμασίαν τῆς διοργανώσεως τοῦ ἑσπερινοῦ, τὴν δὲ Προϊσταμένην τῆς Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων Ροδόπης διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας, ὡς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐφορείας διὰ τὰς ὑποδείξεις καὶ τὴν συμπαράστασιν εἰς τὴν ὑλοποίησιν τοιούτων πνευματικῶν πρωτοβουλιῶν, ἐνισχυουσῶν τοὺς ἐπιγενομένους μὲ τὰ ἔργα ἐνδόξων προγόνων, συγχρόνως δὲ πιστῶν εἰς τὰ νάματα τῆς ὀρθοδοξίας, ἐπιμαρτυρουμένου τοῦ σεβασμοῦ των ὑπὸ τῶν σεμνείων αὐτῶν εἰς τὴν εὐρυτέραν περιοχὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΣΤΗΝ 21n ΚΑΙ 29n ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐν τῇ ποιμαντικῇ αὐτοῦ μερίμνῃ διὰ τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐν αὐταῖς τὴν μὲν πρῶϊαν τῆς Τετάρτης, 10ης Αὐγούστου 2016 ἐτέλεσε τὸν Παρακλητικὸν Κανόνα πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον στὴν 21n Ταξιαρχίαν, τὴν δὲ πρῶϊαν τῆς Πέμπτης, 11ης Αὐγούστου 2016 εἰς τὴν 29n Ταξιαρχίαν, ὅπου καὶ τὸ Φρουραρχεῖον.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς Ταξιαρχίας παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Διοικηταὶ αὐτῶν ἐκ τῶν ὁποίων ὁ τῆς 29ης τυχάνει καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, μετὰ τῶν Ἀξιωματικῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Ὀπλιτῶν.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων ἐτόνισε τὴν ἀξίαν τῆς τιμῆς πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, ἡ Ὅποία εἶναι ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, σκέπη καὶ προστασία τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, εὐχαρίστησε τοὺς διακονοῦντας εἰς

τὸ στράτευμα διὰ τὴν ὑψηλὴν ἐκπαίδευσιν καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως πρὸς πάντα τὰ στελέχη ἐπὶ τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὸ Σάββατο 13 Αὐγούστου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ἡγήθη τῆς ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ λιτανεύσεως τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ Θεομπορικοῦ σώματος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐψάλησαν τὰ Ἐγκώμια ὑπὸ τοῦ

Σεβασμιωτάτου, ὡς καὶ πολυμελοῦς χορωδίας ἱεροψαλτῶν καὶ νέων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ
ΒΑΘΥΡΡΥΑΚΟΣ

Τὴν 22αν καὶ 23ην Αὐγούστου 2015, ἐορτὴν τῆς ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων προέστη τῶν

έορτίων έκδηλώσεων στην πανηγυρίζουσα Γυναικεία Κοινοβιακή Ίερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρρύακος.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 22ας Αὐγούστου, μετὰ τὴν ὑποδοχὴν τῆς θαυματουργοῦ ἱεῖρας Θεομητορικῆς εἰκόνης ἀπὸ τὸν τόπον τῆς εὐρέσεώς της στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱεῖρας Μονῆς ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ μετ' ἀρτοκλασίας καὶ Θείου κηρύγματος, ἐνῶ τὴν πρωΐαν τῆς 23ης Αὐγούστου ὁ Μητροπολίτης μας προέστη τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟ ΝΑΟ

Τὴν Κυριακὴ 14 Αὐγούστου 2016 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς Θεομητορικῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου σὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο

Ίερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Κομοτηνῆς.

Πρὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς ἀκολουθίας ἐσχηματίσθη πομπή, προηγηθείσης τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς καὶ συνοδείᾳ ἀγῆματος, καὶ ἔλαβε χώρα ἡ λιτάνευσις τῆς ἱεῖρας εἰκόνης καὶ τοῦ Ἑπιταφίου τῆς Θεομήτορος εἰς τὰς κεντρικὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, τῇ συμμετοχῇ τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΚΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Δευτέρα 15 Αὐγούστου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἱερούργησε σὸν πανηγυρίζοντα Ίερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον ἀναφερθεὶς στὴν διαρκῇ καὶ ἀμετάπτωτη παρουσία τῆς Παναγίας μας στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου, στὴ στοργὴ μὲ τὴν ὁποῖα περισκέπτει ὅσους τὴν ἐμπιστεύονται, καὶ ἐκάλεσε ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ Πανάγιον Ὄνομά Της νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῆς κατὰ Θεὸν πίστεως καὶ ὑπακοῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Θεομητορικῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐχοροστάτησε στὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ σὸν πανηγυρίζοντα Ίερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μαρωνείας, ὅπου καὶ ἡ ἀρχαία ἔδρα τῆς Ἱεῖρας Μητροπόλεως, πρὶν δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ ἔψαλε τὰ ἐγκώμια τῆς ἡμέρας καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς λιτανεύ-

σεως τοῦ Θεομπορικοῦ σώματος.

Στὴν πλατεία τῆς Μαρωνείας μὲν τὴν παρουσίαν τοῦ Δημάρχου Μαρωνείας – Σαμπῶν καὶ ἄλλων ἐκπροσώπων Συλλόγων καὶ Φορέων ἐτελέσθη ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας καὶ ὁ Ποιμενάρχης μας ἀναφέρθηκε στὴν διαρκῆ καὶ ἀμετάπτωτη παρουσία τῆς Παναγίας μας στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου, στὴ στοργὴ μὲ τὴν ὁποῖα περισκέπει ὅσους τὴν ἐμπιστεύονται, καὶ ἐκάλεσε ὅσους ἐπικαλοῦνται τὸ Πανάγιο Ὄνομά Της νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμα τῆς κατὰ Θεὸν πίστεως καὶ ὑπακοῆς, ἐνῶ ἀπηύθυνε πρὸς ὅλους ἐγκάρδιες εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

Τὴν 28η Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων, εὐγενῶς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονος μετέσχε τοῦ πανηγυρικοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς μετὰ τοῦτον λιτανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πολιοῦχου τῆς πόλεως Ξάνθης.

ΔΙΣΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Τὴν Πέμπτη 8 Σεπτεμβρίου 2016, στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Μεγάλου Κρανοβουνίου συλλειτουργήσαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σηλυβρίας κ. Μάξιμος, Ἱεράρχης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος ἐξ ἀφορμῆς σχετικῆς προσκλήσεως τοῦ ποιμενάρχου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Ἱεράρχην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, κα-

θὼς κάτοικοι τῆς Ἑνορίας ἔλκουν τὴν καταγωγὴν των ἀπὸ τὸ Φανάριον Σηλυβρίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων καλωσώρισε τὸν Μητροπολίτην Σηλυβρίας καὶ στὴ συνέχεια ὁ Μητροπολίτης Σηλυβρίας εὐχαρίστησε γιὰ τὴν

πρόσκλησιν καὶ εὐχήθηκε καρποφόρον συνέχισιν τῆς εὐόρκου ποιμαντορίας τοῦ Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, ἀλλὰ καὶ τὰ δέοντα πρὸς τοὺς πιστοὺς, μετέφερε δὲ τὶς Πατριαρχικὲς εὐλογίαις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τὸ πρωτὶ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου, ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων, σὲ δύο Δημοτικὰ καὶ σὲ ὅλα τὰ Γυμνάσια καὶ Λύκεια τῆς Κομοτηνῆς, ἐνῶ ἀπηύθυνε ἐγκάρδιο μήνυμα συμπαράστασης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἰδίου προσωπικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα, τὶς ἀγωνίες καὶ τὸν κόπον τῶν νέων γιὰ τὴν κατάκτησιν τῆς γνώσεως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ Δ.Π.Θ.

Τὴν Πέμπτη 15 Σεπτεμβρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων εὐγενῶς προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἑλλογιμωτάτου Πρυτάνεως τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης Καθηγητοῦ κ. Ἀθανασίου Καραμπίνη, ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους, παρουσία τῶν Ἀντιπρυτάνεων, Κοσμητόρων, Καθηγητῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Διοικητηρίου τῆς Πρυτανείας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων μετὰ τὴν ἀκολουθίαν προσεφώνησε τοὺς παρισταμένους, εὐχαρίστησε διὰ τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐπικαλέστηκε πρὸς πάντας τὸν ἄνθρωπον φωτισμὸν πρὸς καρποφόρον συνέχισιν τῆς πολυτίμου προσφοράς των εἰς τὴν Τριτοβάθμιαν Ἐκπαίδευσιν τῆς Πατρίδος μας, ἰδιαίτερώς δὲ στὴν εὐαίσθητον περιοχὴν τῆς Θράκης.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μα-

ρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων ἐτέλεσε τὸ ἀπόγευμα τῆς 19ης Σεπτεμβρίου στὸν Καθεδρικὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ κοινωνικοῦ φροντιστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ προέκτασιν τοῦ ἐπιτελουμένου κοινωνικοῦ ἔργου καὶ πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν ὀλόθυμον θυσιαστικὴν προσφορὰν Καθηγητῶν τῆς πόλεώς μας, λειτουργεῖ δὲ ὡς ἐνισχυτικὴ διδασκαλία διὰ τὴν ἐπιπλέον ὑποβοήθησιν τῶν νέων τῆς Ἐπαρχίας μας μετὰ σκοπὸν τὴν ἐπιτυχίαν τους.

Κατὰ τὴν προσφώνησίν του ὁ Σεβασμιώτατος καλωσόρισε τὰ παιδιὰ καὶ τὰ προέτρεψε νὰ μὴν ἀποσποῦν τὴν προσοχὴν τους ἀπὸ τὴν προσφερόμενη σὲ αὐτὰ γνώση, ἀλλὰ μετὰ πίστιν στὸν Θεό, βοήθεια ἀπὸ τοὺς Καθηγητὲς καὶ καθοδήγησιν ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, νὰ γίνουιν πρωτίστως χρήσιμοι ἄνθρωποι στὴν κοινωνία καὶ ἔπειτα καλοὶ ἐπιστήμονες. Ἐπιπλέον, εὐχαρίστησε τοὺς ἐθελοντὲς Καθηγητὲς, οἱ ὁποῖοι ἀξιοποιοῦν τὸν ἐλεύθερον χρόνον τους θυσιαστικῶς καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν νέων. Εἰς τὸ τέλος, διένειμε τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων, διάφορα εἶδη γραφικῆς ὕλης ὡς εὐλογία καὶ εὐχήθηκε καταλλήλως.

ΣΥΝΑΞΗ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Τὴ Δευτέρα 19 Σεπτεμβρίου 2016, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων προέστη τῆς Συνάξεως τῶν Κατηχητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Μετὰ τὴν ἐναρκτήριον προσευχὴν εὐχαρίστησε τοὺς Κληρικοὺς καὶ Λαϊκοὺς διὰ τὴν θυσιαστικὴν προσφορὰν καὶ τὸν ζῆλον μετὰ τὸν ὁποῖον ἐκκληρῶνουν τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐνεπιστευθεῖσαν δι-

ακονίαν τοῦ λόγου καὶ τὴν καλλιέργειαν τῶν ψυχῶν, δόθηκαν δὲ ὁδηγία διὰ τὸ περιεχόμενον τῶν μαθημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τυχόν ἀνακυπτόντων προβλημάτων, ἐνῶ ἀντπλλάγησαν σκέψεις διὰ τὴν καλυτέραν προώθησιν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης, 28ης Σεπτεμβρίου 2016, ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ στοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου εὐχήθηκε προσκόντως ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐκπομπῶν καὶ ἀκολουθῶς εὐχαρίστησε τοὺς ἐθέλοντές συνεργάτες τοῦ Σταθμοῦ, οἱ ὅποιοι συμβάλλουν, ὥστε νὰ ἐκπέμπεται ἡ ἄλλη φωνή, ἡ φωνή τῆς ἀληθείας στὰ Ραδιοκύματα.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἐπίσημου ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους ἐτέλεσε σήμερα τὸ πρωῒ στοὺς Παιδικοὺς Σταθμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας, Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων, εὐχηθεὶς στὰ μικρὰ παιδιὰ, τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἐργαζομένους, ἐνῶ εἰς τὸ τέλος τοὺς ἔδωσε μικρὰν εὐλογίαν.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΤΟ ΠΡΟΚΟΠΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὴν 24ην καὶ 25ην Σεπτεμβρίου 2016 ὁ Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων εὐρέθη στοῦ προσκύνημα στοῦ Ὁσίου Ἱω-

άννου τοῦ Ρώσσου, προσκεκλημένος τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου Χαλκίδος, Ἰστιαίας καὶ Βορείων Σποράδων κ. Χρυσοστόμου, ὅπου μετέσχε τῶν ἐορτίων ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων τὴν Δευτέρα 26 Σεπτεμβρίου, ἐτέλεσε τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἀγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκμαθήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐξῆρε τὴν διακονίαν τοῦ ἱεροῦ ἀναλογίου καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς νέους νὰ μαθητεύσουν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ νὰ πλαισιώσουν ἀναλόγια, κυρίως τῆς ὑπαίθρου, δὲν παρέλειψε δὲ νὰ εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν διακονίαν τοὺς πάντας τοὺς ἱεροψάλτας καὶ ἐξαιρέτως ὅσους διδάσκουν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἐπικαλέσθηκε πλοῦσιον τὸν φωτισμὸν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τους.

